

[Finansministeren.]

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at afvise de Beskyldninger, der paa ny er fremsat mod Hovedrevisoratet, som manglende ethvert Grundlag.

Med Hensyn til Realiteten bør det ærede Medlem være klar over, at den Kritik, der er øvet mod dette Byggeforetagende ved Landbohøjskolen, staar fast; den er godkendt af Folketinget, den er nu godkendt af det Landstingsudvalg, der har været nedsat, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Landstinget som saadant slutter sig til Indstillingen og dermed godkender Kritikken.

Ellinger: Ja, det var jo en Mængde Ord — men Realiteterne gaar den højtærede Minister helt uden om. Ministeren siger, at de mange Forespørgsler, vi har modtaget, er Udsættelser. Hvis Ministeren vil gøre sig den Ulejlighed at læse Forespørgslerne igennem — jeg har dem her, og Ministeren kan godt faa dem med hjem, naar jeg blot faar dem igen — vil Ministeren se, at det aldeles ikke er Udsættelser, men Ting, Hovedrevisoratet ønsker oplyst, for at det kan vide, hvordan Sagen ligger. Og nu spørger jeg den højtærede Minister, hvad han tror, at Landbrugsministeriet vilde have sagt, hvis vi, der ikke ved, hvad det egentlig er, man udsætter, naar man kun spørger, var gaaet op til Landbrugsministeriet og havde sagt: vi har modtaget dette, og vi kan jo ikke sige, vi er misfornøjede dermed, for vi ved slet ikke, hvad det er, Hovedrevisoratet vil, saa vi er afskaaret fra at forelægge en Uenighed, som der staar i Loven, en Uoverensstemmelse mellem Institutionen — Regnskabsføreren — og Revisionen, vi ved ikke, hvori det hele bestaar; jeg antager, at hvis vi var kommet med en saadan Ladning Forespørgsler til Landbrugsministeriet, vilde man der have sagt: gaa hjem igen, lad os først se Svarene paa de Forespørgsler, Revisoratet har stillet, vi maa nemlig først se, hvad Hovedrevisorerne vil bruge disse Forespørgsler til. Og hvad skulde Ministeriet ellers gøre? For saa længe man kun anmodes om et Svar, er der jo ikke Spor af Uoverensstemmelse, og den højtærede Minister kommer aldrig med disse Fortolkningskunster bort fra, at der ikke kan komme til at foreligge en Uoverensstemmelse mellem to Parter, naar den ene ikke ved, hvad den anden vil. Og dermed er egentlig hele dette Spørgsmaal færdigt.

Selvfølge har jeg ikke sagt — og det undrer mig, at en Minister kan sige

noget saadant —, at Hovedrevisoratet skal forhandle med Regnskabsføreren om, hvad der skal staa i dets Beretning, Hvad er det for Udtryk af mig, der tyder paa, at jeg skulde have sagt noget saadant? Hovedrevisoratet er egenmægtigt, kan skrive, hvad det vil i Beretningen; altsaa i Revisionsantegnelserne — Beretningen er jo Revisionsantegnelser; men naar man saa har skrevet, hvad man vil, skal der gives Regnskabsføreren Adgang til, hvis han ikke er fornøjet dermed, at forelægge det for vedkommende Fagministerium. Det staar der udtrykkeligt i Lovens § 19. Men der staar ganske vist ikke i Lovens § 21, at Beretninger om saadanne særlige Undersøgelser skal forelægges andre Steder end for disse 3 Autoriteter. Men dette henstiller jeg indtrængende for Efterfølgeres Skyld at faa forandret, fordi man nu er gaaet over til at offentliggøre saadanne Beretninger — der staar for øvrigt intetsteds i Loven, at disse Revisionsantegnelser skal offentliggøres —, hvis Indhold Regnskabsføreren ikke har Begreb skabt om.

Ja, jeg har rettet et skarpt Angreb paa Hovedrevisoratet, og det har det sandelig ogsaa ærlig fortjent. At Ministeren afviser Angrebet, er ikke andet end Ord, de Ord, der bruges til at udtale denne Sætning, thi mit Angreb var velfunderet. Den højtærede Minister kommer aldrig udenom de Beviser, jeg har fremført for den tendentiøse Maade, paa hvilken Hovedrevisoratet har benyttet vor Protokol.

Hvad Landbrugsministeriet angaar, har jeg ikke gentaget i min Skrivelse, at Hovedrevisoratet ikke har indsendt Beretningen til Landbrugsministeriet. Jeg har skrevet — og jeg er altid meget forsigtig med, hvad jeg skriver, og hvad jeg siger —:

„men denne Henvendelse — fra Ingeniør og Arkitekt med skriftlige Protester og Imødegaelser paa en Række Punkter og af mig personligt — kunde ikke føre til noget, da man i Ministeriet udtalte, at Hovedrevisoratet i Strid med Loven ingen Beretning havde sendt Ministeriet.“

Derfor har jeg nu spurgt den højtærede Minister, om han ikke kunde give mig en Forklaring paa, at Hovedrevisoratet paa staar, at det har indsendt den, medens man i Landbrugsministeriet — og det er en meget højtstaaende Embedsmand i Landbrugsministeriet — har svaret mig, at det ikke kender noget dertil —, om han ikke kunde give mig Oplysning om, hvoraf denne Uoverensstemmelse kommer. Nu forstaar jeg altsaa af Finansministerens Oplysning, at